

BOSNA I HERCEGOVINA
FEDERACIJA BOSNE I HERCEGOVINE
SREDNJOBOSANSKI KANTON
KANTONALNI SUD U NOVOM TRAVNIKU
Broj: 51 0 Rs 217797 24 Rsž
Novi Travnik, 21.1.2025. godine

Kantonalni sud u Novom Travniku, u građanskom vijeću sastavljenom od sudija: Alma Islamović, predsjednica vijeća, Aida Pezer-Alić i Denis Trifković, članovi vijeća, u pravnoj stvari tužitelja 1. Z. S. iz Z., ... ; 2. A. L. iz T., ...; 3. M.S., iz N. T., ... ; 4. A. S. iz T., ... i 5. M. K. iz Z., ... koje zastupa punomoćnik Ahmedin Salkica, advokat iz Travnika, Bosanska broj 107, protiv tuženog Srednjobosanski kanton/ Kanton Središnja Bosna, Ministarstvo obrazovanja, nauke, mladih, kulture i sporta SBK/KSB, zastupan po zastupniku po zakonu Kantonalnom pravobranilaštvu Vitez, radi ostvarivanja potraživanja iz radnog odnosa, vrijednost spora 15.600,00 KM, odlučujući o žalbi tuženog protiv presude Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 217797 23 Rs od 9.4.2024. godine, u sjednici vijeća održanoj dana 21.1.2025. godine donio je sljedeću:

PRESUDA

Žalba tuženog se odbija kao neosnovana i presuda Općinskog suda u Travniku broj: 51 0 Rs 217797 23 Rs od 9.4.2024. godine potvrđuje.

Odbijaju se tužitelji sa zahtjevom za naknadu troškova sastava odgovora na žalbu u iznosu od 1.281,00 KM kao neosnovanim.

Obrazloženje

Prvostepenom presudom obavezan je tuženi da tužiteljima na ime izvršenog rada na uspostavi pomoćnih knjiga za stalna sredstva u osnovnom i srednjem obrazovanju Vlade Srednjobosanskog kantona isplati naknadu, i to u pojedinačnim iznosima kako slijedi:

1. Z. S., na ime naknade iznos od 4.680,00 KM
2. A. L., na ime naknade iznos od 3.475,00 KM
3. M.S., na ime naknade iznos od 3.475,00 KM
4. A.S., na ime naknade iznos od 3.475,00 KM
5. M.K., na ime naknade iznos od 495,00 KM

sve sa zakonskom zateznom kamatom počev od 3.11.2023. godine, kao dana podnošenja tužbe, pa do konačne isplate, te da tužiteljima nadoknadi troškove parničnog postupka u iznosu od 4.483,50 KM, sve u roku od 15 dana od dana prijema pismenog opravka presude.

Protiv navedene presude žalbu je blagovremeno izjavio tuženi zbog povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno, nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava. Predlaže da se žalba uvaži, presuda ukine i predmet vrati prvostepenom sudu na ponovno suđenje. U bitnom, žalitelj osporava pravilnost i zakonitost pobijane odluke jer smatra da sud nije nadležan da rješava o

zahtjevu, niti da utvrđuje koja prava iz radnog odnosa imaju državni službenici, o čemu postoji i stav sudske prakse zauzet u predmetu broj: 51 0 Rs 205332 23 GŽ od 27.2.2024.godine, u kojem, prema tvrdnjama žalitelja stoji da prema stajalištu sudske prakse državni službenik svoja potraživanja prema organu uprave čiji je zaposlenik, može ostvarivati pred sudom samo ako su mu ta prava utvrđena odlukom nadležnog rukovodioca, pa ako mu na osnovu te odluke (rješenja) potraživanja nisu isplaćena. Kako u konkretnom slučaju Ministarstvo nije donijelo rješenja o isplati naknade, žalitelj smatra da je sud nenadležan.

Tužitelji u odgovoru na žalbu predlažu da se žalba odbije kao neosnovana.

Pošto je ispitao prvostepenu presudu u onom dijelu u kojem se pobija žalbom i po službenoj dužnosti, shodno članu 221. Zakona o parničnom postupku („Službene novine Federacije BiH“, broj: 53/03 73/05, 19/06 i 98/15- u daljem dijelu teksta: ZPP) drugostepeni sud je zaključio slijedeće:

Žalba je neosnovana.

Predmet spora je zahtjev tužioca da se obavežu tuženi da im na ime izvršenog rada na uspostavi pomoćnih knjiga za stalna sredstva u osnovnom i srednjem obrazovanju Vlade Srednjobosanskog kantona isplati naknadu, i to u pojedinačnim iznosima kao u prvom pasosu obrazloženja ove odluke.

Iz stanja spisa i osporene presude, proizlazi da su parnične stranke pred sudom, u skladu sa odredbom člana 7. Zakona o parničnom postupku, iznijele sve činjenice na kojima zasnivaju svoje zahtjeve i izvele dokaze koje su smatrale bitnim za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi sljedeće činjenično stanje:

-da nije sporno da je na prijedlog Centralne popisne komisije za popis sredstva i izvora sredstva, Vlada SBK/KSB donijela Zaključak broj: 01-04.1-5019/2022-1 od 9.6.2022. godine kojim se zadužuje Ministarstvo obrazovanja, nauke, mladih, kulture i sporta SBK/KSB da u roku od 15 dana, Vladi kantona predloži donošenje Odluke o osnivanju Interresorne radne grupe sa zadatkom usklađivanja strukture ispravke vrijednosti sa strukturom stalnih sredstva nižih potrošačkih jedinica Ministarstva obrazovanja nauke, mladih, kulture i sporta SBK/KSB iz prethodnog proračunskog razdoblja, te isti zaključkom Vlada SBK na prijedlog Središnjeg popisnog povjerenstva u Interresornu radnu grupu imenuje tužitelje kao stručne osobe koje imaju pristup Oracle aplikaciji i zaposlenike Ministarstva, sa zadatkom da Vladi dostave izvještaj o radu Interresorne radne grupe s prijedlozima i zaključcima s ciljem uspostavljanja Pomoćnih knjiga stalnih sredstava za niže potrošačke jedinice (osnovne i srednje škole) u okviru Oracle aplikacije Modul Assets/Imovina, te utvrđena je naknada za sve članove Međuresorne radne skupine u neto iznosu od 200,00 KM, odnosno predsjednik 60,00 KM i članovi 35,00 KM, a što je Sud utvrdio uvidom u Zaključak broj: 01-04.1-5019/2022-1 od 09.06.2022. godine,

-da nije sporno da je Vlada SBK/KSB donijela Odluku broj: 01-11.7-5850/2023 od 27.7.2023.godine kojom je prihvatila Izvještaj o radu Interresorne radne grupe na poslovima uspostave pomoćnih knjiga za stalna sredstva nižih potrošačkih jedinica osnovno i srednje obrazovanje u Oracle aplikaciji Modul Assets/Imovina, a što je utvrđeno i uvidom u navedenu odluku,

-da nije sporno da je Vlada SBK/KSB dana 27.7.2023. godine donijela Odluku o visini i načinu isplate naknada broj: 01-11.7-5849/2023 kojom članovima interresorne radne grupe za uspostavu pomoćnih knjiga za stalna sredstva u osnovnom i srednjem obrazovanju Vlade Srednjobosanskog kantona priznaje naknadu za rad u neto iznosu od, i to:

- Z.S., predsjednik iznos od 4.680,00 KM
- A.L., član iznos od 3.475,00 KM
- M.S., član iznos od 3.475,00 KM
- A.S., član iznos od 3.475,00 KM
- M.K., član iznos od 495,00 KM

i određuje da je za provođenje navedene Odluke nadležno je Ministarstvo obrazovanja, nauke, mladih, kulture i sporta SBK/KSB,

-da su tuženi prije utuženja više puta obraćali kako nadležnom Ministarstvu, tako i Kabinetu Premijera Vlade SBK/KSB radi isplate naknade Interresornoj grupi, a koje činjenice prvostepeni sud utvrđuje na osnovu zahtjeva za isplatu naknade Interresornoj radnoj grupi Ministarstvu obrazovanja, nauke, mladih, kulture i sporta sa potvrdom o prijemu akta od 02.02.2023.godine, Zahtjeva za isplatu naknade Interresornoj radnoj grupi za mjesec 2/2023.godine Ministarstvu obrazovanja, nauke, mladih, kulture i sporta sa potvrdom o prijemu akta od 10.03.2023.godine, Zahtjeva za isplatu naknade Interresornoj radnoj grupi Ministarstvu obrazovanja, nauke, mladih, kulture i sporta sa potvrdom o prijemu akta od 04.08.2023.godine, Zahtjeva za isplatu naknade Interresornoj radnoj grupi Kabinetu premijera sa potvrdom o prijemu akta od 02.02.2023.godine i Zahtjeva za isplatu naknade Interresornoj radnoj grupi za mjesec 3/2023.godine Kabinetu premijera sa potvrdom o prijemu akta od 07.04.2023.godine utvrđeno je da su se tuženi prije utuženja više puta obraćali kako nadležnom Ministarstvu, tako i Kabinetu Premijera Vlade SBK/KSB radi isplate naknade Interresornoj grupi.

Ovo činjenično stanje tuženi ne spori u žalbi iako ističe žalbeni razlog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja koji je ostao neobrazložen u smislu tvrdnji koje je to činjenice prvostepeni sud na temelju izvedenih dokaza pogrešno utvrdio ili propustio utvrditi. Žalbeni razlog povrede odredaba parničnog postupka ostao je neobrazložen. Naime, u žalbi nije navedena niti jedna od odredbi iz Zakona o parničnom postupku, s tvrdnjom da prvostepeni sud tu konkretnu odredbu nije primijenio ili da ju je nepravilno primijenio, pa da je ta neprimjena ili nepravilna primjena bila od uticaja na donošenje zakonite i pravilne presude. Bez takve konkretizacije žalba je paušalna, kako u odnosu na žalbeni razlog povrede odredaba ZPP, tako i u odnosu na žalbeni razlog nepravilno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, a paušalnu žalbu i žalbene navode drugostepeni sud ne može uzeti u obzir niti cijeliti, pa tako niti uvažiti kao osnovane. S druge strane, kako prema stanju u spisu ni u postupku kod prvostepenog suda koji je prethodio donošenju pobijane presude, a ni u samoj pobijanoj presudi nije bilo i nema nedostataka iz člana 209. stav 2. tačka 2), 3), 8), 9), 12) i 13) Zakona o parničnom postupku, a na koje nedostatke drugostepeni sud, saglasno odredbi iz člana 221. ZPP, pazi po službenoj dužnosti, znači da žalbeni razlog povrede odredaba parničnog postupka, nije ostvaren.

Nadalje, žalitelj žalbom osporava pravilnost i zakonitost pobijane odluke kroz žalbene navode da je Ministarstvo nikada nije donijelo posebno rješenje o isplati i visini naknade članovima komisije i da je prema stajalištu sudske prakse državni službenik svoja potraživanja prema organu uprave čiji je zaposlenik, može ostvarivati pred sudom samo ako su mu ta prava utvrđena odlukom nadležnog rukovodioca, pa ako mu na osnovu te odluke (rješenja) potraživanja nisu isplaćena. Stoga, sud nije nadležan da u parničnom postupku utvrđuje prava koja imaju državni službenici, čak i kada su ta prava propisana zakonom pozivajući se na predmet broj: 51 0 Rs 205332 23 GŽ od 27.2.2024.godine, koji predmet (sa tim brojem) nije bio predmet rješavanja po žalbi od strane Kantonalnog suda u Novom Travniku. Međutim, sve i da je ovaj sud u nekom od predmeta zauzeo takav stav, prema mišljenju ovog suda, on ne bi mogao biti primjenjiv na konkretan slučaj jer činjenično i pravno stanje spisa ne daje uporište za njegovu primjenu.

Pravilno je prvostepeni sud postupio kada je primjenom čl. 17. Zakona o obligacioniom odnosima („Sl. list RBiH“, broj: 2/92, 13/93 i 13/94, „Sl. novine FBiH“, broj: 29/03, 42/11-u daljem dijelu teksta: ZOO) usvojio tužbeni zahtjev na ovako utvrđeno činjenično stanja utvrdivši da je između stranaka nastao obligacioni pravni odnos, bez da je precizirao vrstu tog odnosa zbog čega ovaj sud zaključuje da je među strankama, a u vezi sa predmetnim radovima, izdatim zaključkom od strane Vlade nastao ugovor o djelu u smislu odredbi člana 600. ZOO kojim je propisano da se ugovorom o djelu poslenik (preduzimač, izvođač radova) obvezuje da obavi određeni posao kao što je izrada ili opravka neke stvari ili izvršenje nekog fizičkog ili intelektualnog rada i sl., a naručitelj se obvezuje da mu za to plati naknadu, u kom pravcu je neosnovano pozivanje tuženog tokom postupka i ponovljeno u žalbi da između parničnih stranaka nije nastao obligaciono-pravni odnos jer se radi o potraživanjima iz radnog odnosa za čije rješavanje nije nadležan sud, slijedom čega bi tužbu trebalo odbaciti temeljem čl. 16.ZPP, čijoj primjeni nije bilo mjesta.

Iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da su tužitelji i tuženi stupili obligaciono-pravni odnos po osnovu ugovora o djelu, prihvatom ponude saglasno odredbi čl. 31. ZOO, sadržanom u Zaključku, u kojem je u članu I. sadržana vrsta posla koji je neophodno obaviti, a u članu IV. određena naknada u neto iznosu od 200,00 KM po potrošačkoj jedinici (predsjednik 60,00 KM, članovi 35,00 KM), kao i da će se sredstva za isplatu naknade članovima radne skupine, koju prema članu III. čine tužitelji, zaključkom određeni kao stručna lica teretiti stavku :” Ugovorne i druge usluge” Ministarstva obrazovanja, znanosti, mladih, kulture i sporta, na osnovu čega se izvodi zaključak da je i Vlada, kao naručitelj posla, takav posao tretirala kao ugovor određujući da će se ugovorena naknada platiti kao ugovorene usluge, određujući u Zaključku sve bitne elemente ugovora iz čl. 600. ZOO. Kod utvrđene činjenice da su tužitelji obavili posao, za koji im je Odlukom o visini i načinu isplate naknade od 27.7.2023.godine, koju je donijela Vlada, odnosno tuženi, konačno utvrđena visina naknade za period obavljanja posla preciziran u čl. 4. Odluke (1.7.2022.godine do 30.4.2023.godine), prvostepeni sud pravilno zaključuje da su tužitelji u skladu sa čl. 123. ZPP dokazali i osnovanost i visinu tužbenog zahtjeva, tim prije što iz činjeničnog utvrđenja prvostepenog suda proizilazi da tuženi visinu tokom postupka nije sporio u smislu nepravilnog obračuna visine, sporeći je kroz navode o o neosnovanosti zahtjeva i nenadležnosti suda, kod kojih navoda neosnovano ostaje u žalbi.

Stoga, ni žalbeni razlog pogrešne primjene materijalnog prava nije ostvaren, jer je prvostepeni sud na pravilno i potpuno utvrđeno činjenično stanje, pravilno primijenio odredbu čl. 17. ZOO, dosudivši tužiteljima tužbom tražene novčane iznose koji im temeljem člana 17., 26., 28., 229., 361., 374., 388., te člana 600. - 629. ZOO, a da pri tome nije počinio povrede odredaba parničnog postupka, kada je odlučio kao u izreci prvostepene presude i obvezao tuženog da im isplati dug I to Z. S., iznos od 4.680,00 KM, A. L., iznos od 3.475,00 KM, M. S. iznos od 3.475,00 KM, A. S., iznos od 3.475,00 KM i M.K., član iznos od 495,00 KM, sa zakonskim zateznim kamatama počev dana podnošenja tužbe tj. 3.11.2023. godine, pa do isplate, te za takvu odluku dao valjane i jasne razloge koje kao pravilne u cijelosti prihvata i ovaj sud, te se žalitelj upućuje na obrazloženje prvostupanjske presude.

Prvostepeni sud je pobijanu odluku, činjenično i pravno jasno i potpuno obrazložio prema standardima i zahtjevima utvrđenim članom 6. Evropske konvencije i članom 191. stav 4. Zakona o parničnom postupku FBiH, po kojima, da bi odluka bila podobna za ispitivanje po uloženom pravnom lijeku, obrazloženje iste mora sadržavati razloge o odlučnim činjenicama u svakom konkretnom predmetu (ovakav stav je zauzeo Vrhovni sud u presudi broj: 46 0 P 006187 12 Rev od 31.10.2013. godine, Ustavni sud BiH u više odluka kao i u odluci Ap-352/04 od 23.3.2005. godine).

Izdatak koji su tužitelji imali zbog davanja odgovora na žalbu za ishod ovog žalbenog postupka nije bio potreban, radi čega tužiteljima saglasno odredbi iz člana 387. stav 1. ZPP ne pripada pravo na naknadu tih troškova u traženom iznosu od 1.281,00 KM.

Kako ne stoje ni ostali žalbeni razlozi koje ovaj sud nije cijenio iz razloga propisanih člankom 231. ZPP, a ni razlozi na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, u skladu sa odredbom člana 226. ZPP, to je valjalo žalbu tuženoj odbiti kao neosnovanu i prvostepenu presudu potvrditi.

Predsjednica vijeća

Alma Islamović